

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
KOROŠKI SLOVENEK
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.
Rokopisi se naj pošljajo na naslov:
Pol. in gosp. društvo
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

List
za politiko, gospodarstvo
in prosveto

Izhaja vsako sredo.
Stane četrtletno: 1 šiling,
celoletno: 4 šilinge.
Za Jugoslavijo
četrtletno: Din. 25.—
celoletno: Din. 100.—
Pozamezna številka 10 grošev.

Koroško Korošcem!

Heimatbund prodaja našo zemljo.

Medtem, ko se zunanemu svetu po listih in osebah govori o miru in zadovoljnosti ljudstva v naši deželi, medtem ko končuje Heimatschutz svoj pohod proti socialdemokraciji v prid domačemu avstrijskemu prebivalstvu, medtem ko slavi Schulverein Südmark devetletnico glasovanja v glavnem mestu dežele koroške in se ob teh prilikah slavi enotnost dežele in prebivalstva in se deželi in njenemu ljudstvu pojejo himne, prodaja Heimatbund koroško zemljo inozemcem. Namenoma ali slučajno prinaša v oktobrski številki dunajski tednik „Neue Illustrierte Wochenschau“ članek „Kärnten sucht Einwanderer“, v katerem vabi Nemce in sicer ne koroške in tudi ne avstrijske, marveč sploh Nemce, naj se naseljujejo na naši zemlji, kjer je dovolj posestev na prodaj z ugodno lego in urejenimi gospodarstvi, kjer naseljencem ne bo treba graditi novih poslopij in ne naročevati poljedelskega orodja kot v Ameriki; tu je zemlja že kultivirana, samo način-dosedanjega poljedelstva zastarel in tako nerentabilen. Imenovani članek izhaja posredno ali neposredno iz krogov celovškega Heimatbunda in je že sam na sebi drzen dovolj in naravnost nepreviden v našem času domovinske misli. Na vsak način pa je krasen dar nemškemu koroškemu ljudstvu ob deveti obletnici glasovanja.

Kako pač pride do prodaje kmečkih posestev? Gospodarski položaj avstrijskega kmeta sploh, a predvsem še koroškega kmeta gotovo ni sljajen, marveč jako žalosten, ja celo obupen. Saj že zemlja sama ni radodarna, marveč skopa, pa tudi pridelkom polja in hleva ni primerne cene in ne odjemalca, davki so dovolj visoki, vsa ostala socialna bremena že skoroda neznosna in zato posestva zadolžena, gozdovi posekani, delavstvo beži z dežele v mesta; tako je razumljivo, da prehaja počasi posestvo za posestvom v tuje roke. Okoli petsto posestev je po poročilih Heimatbunda na prodaj! Koliko je še posestnikov, ki jih drži na površju edino še njihova zdrava narava in žuljeva roka! Dolžnost javnih in zasebnih korporacij bi imela v tem slučaju biti: ohraniti naše kmečko ljudstvo na svoji zemlji, ga po možnosti podpreti in mu iti na roko. Vsakdo bi moral nadalje misliti, da je naloga vseh domovinskih organizacij gospodarskega in kulturnega značaja ista.

„Wochenschau“ piše v članku: Koroška posredovalnica za nakup in prodajo posestev s sedežem v Celovcu, ki skrbi, da domača zemlja ne prehaja v tujo (!) posest in da so vsa prosta posestva na razpolago izključno samo sorojakom, prepusti naseljencu zemljo. Koroška posestva se razlikujejo od onih preko morja v tem, da zemlje ni treba šele s trdim delom napraviti rodovitno, ker je na razpolago predvsem že kultivirana zemlja, ki nudi pridelke pri strokovnjaškem delu že v prvem letu. Tako dunajski list in njegovo poročilo. In že izvedena dejstva: Petintrideset posestev Koroške in od teh dvajset iz slovenskega dela Koroške s skupnim obsegom dvatisočstoinšestnajst orolov zemlje je bilo potom posredovanja koroškega Heimatbunda prodanih. Od novih posestnikov je dvaintrideset rajhovskih nemških družin s skupno osemdeset člani. Rajhovski naseljenci izbirajo predvsem posestva okoli Velikoveca in Pilberka, v okolici Blatograda in Vernberga, pri Žihpoljah in v Gornjem Rožu.

seljuje Heimatbund na našem ozemlju najraje protestante. Tako govore dejstva. In za suhimi številkami in trdimi dejstvi je često skrita žalostna tragedija kmetiške družine starega imena in sto-ter dvestoletnega bivanja. Da bi se bilo preje pomaglo, počakalo, med domačimi posredovalo! Nič, samo ta žalostna dejstva sramotne izdaje našega kmeta! Namen naselitve tujega rodu med naše domače ljudstvo in našo zemljo postaja jasen: **Počasi naj se domači slovensko-koroški kmet razlasti in nadomesti z ljudstvom iz Prusije in nemškega dela Poljske.** Niti do koroškega Nemca nimajo gospodje okoli Heimatbunda dovolj zaupanja! **Tak je dar „der Bodenvermittlungsstelle des Kärntner Heimatbundes“ slovenskemu koroškemu ljudstvu ob devetletnici glasovanja!** Taka je njihova iskrenost do vseh koroških Slovencev!

V takem delu te organizacije je pač velik kos brezobzirne ozkosrčnosti napram nemški manjšini Jugoslavije. Pravi nacionalizem koroškega Nemca bi danes obstojal samo v širokogrudnem in prijaznem postopanju s slovensko manjšino na Koroškem, četudi bi bilo morda treba včasih stisniti zobe in molčati, ko si bil človek navajen takoj zavpiti in udariti; saj bi bilo tako postopanje v prid nemškim rojakom v Jugoslaviji. **Ni v tej misli nič visoke politike, niti naše reciprocitetne zahteve, a jasna pamet mora tako govoriti tudi treznim Nemcem.**

Tinja:

Študenti pri Prangarju v Zmotičah.

Vsako leto imamo koroški študentje svoje zborovanje v počitnicah. Letos smo ga imeli od 11. do 14. avgusta pri Prangarju v Zmotičah pri Brnci. Pozno poročam o tem zboru, pa saj šele danes vem in spoznavam, kakega pomena je bil za dijake in mnoge druge.

To naše zborovanje je bilo polno petja. V nedeljo, 11. popoldne je bil na Prangarjevem vrtu koncert. Vsem, ki ste na tem koncertu peli in svirali, vam pevcem in tamburašem z Brnce, ki ste peli pod taktirko vrlega Janka Koprivnika in svirali pod vodstvom našega komponista g. Miklaviča, potem vam pevcem Šentjakobčanom, ki ste s svojim pevovodjem Tonetom Nagele prinesli rožansko melodijo na zilsko mejo, pa vam tamburašem Zahomčanom, ki ste ena in najboljša družina od enega konca do drugega slovenske koroške zemlje, vsem vam malo hasne, če se vam zahvaljujem jaz. Pač pa ste lahko ponosni na to, da vas je vse navdušeno poslušalo zbrano ljudstvo, študenti iz cele Koroške in kar je največ: vsa tista mladina, vsi tisti mali otroci, ki so s strmečimi in srečnimi obrazi prvič v svojem življenju zaslutili lepoto domače pesmi. Če bo ta rod enkrat dober, potem bomo veseli mi dijaki in hvaležni vam pevcem in tamburašem, da ste nam pomagali najti pot v srca brnških otrok na prvem slovenskem koncertu v Zmotičah v času po plebiscitu.

In še se je pelo na našem zborovanju. V pondeljek po sv. maši je stala pred spomenikom padlih na Brnci četa mladih študentov in domačega ljudstva. Tedaj je zapel akademski kvartet iz Ljubljane večno lepo: „Oj Doberdob, slovenskih fantov grob!“ Ni bilo suhega očesa, ko se je ob melodijah te pesmi poklonila mlada slovenska inteligenca brnškim fantom, ki so prelili kri za domovino. Saj je isti duh v na-nas, kot je bil nekda v nas! Potem nam je še

pel kvartet do ure, ko smo se razšli. In kako je pel! Ne najdem besed, samo to rečem: Fantje, ko bi bil bogat in bi imel denar, kneževsko bi vas plačeval in prosil samo eno: ostanite vedno pri nas in pojte našemu ljudstvu tako lepo, kot ste peli nam dijakom!

Pa nekaj novega nam je prineslo to dijaško zborovanje. Prvič v zgodovini so sedeli z nami ob eni mizi Hrvati iz Gradišča, štirje mladi fantje. Ko nam je eden njih, jurist Silvin Karall, dovršeno govoril o gradiščanski deželi in njenem hrvatskem ljudstvu, je v nas vedno jasneje rasla slika ljudstva, ki nam je res bratsko, po svoji kulturi in svojih gospodarskih prilikah. Prvič je slovenski koroški študent začutil, da naše slovensko ljudstvo ni osamljeno v republiki, da ima na severu močnega zaveznika, 40.000 gradiščanskih Hrvatov. Še par takih zborovanj in poznali nas boste, fantje Hrvati, mi pa vas. In potem ne bo težko najti globljih zvez med seboj, kulturnih, gospodarskih in političnih.

Težke in bridke besede nam je govoril tajnik S. K. S. Z. Govoril je o stari in mladi Koroški; nam sliko za sliko kazal, kako močni slovenski rod vedno bolj izginja v vrtincu moderne dobe, kako postajajo stari brezbrizni in se mladi selijo v mesto in čez morja. „Nazaj k zemlji in nazaj v kmečko, preprosto dušo!“ to je bil klic. A vzbudil je vihar, kot ga doslej ni bilo na nobenem našem zborovanju. Vse se je oglašalo in zagotavljalo, da treba s tokom časa naprej, korajžno, a pametno. Nosilec te misli je bil jurist Joško Wilfan, fant, ki pozna kulturno Slovenijo dobro. Bilo je tu opaziti dvoje nasprotij, vzrastlih iz enega idealizma, iz ene velike volje, pomagati, samo pomagati našemu ljudstvu. In v tem živem boju mladih slovenskih src za pravo taktiko kulturnega dela med našimi ljudmi je manjkalo na sestanku izkušen mož, ki bi iz svojega znanja dal smer govorom in debatli.

Zato je bilo dobro, da je prišel na naše zborovanje Niko Kuret. Kot planinska voda čist in veder nam je ta fant pel in govoril in bil globok v mislih in volji, da nas je zbolelo, ko mi nimamo takih. On in njegovi, ki se v Ljubljani družijo okoli slovenskega in zavedno-katoliškega praporja, ti nam imajo povedati še mnogo, mnogo dobrega. Toliko pa smo spoznali iz Kuretovega govora, da smo mi vsi, lajiki in bogoslovci, zidali na plitvem, da bo treba zagnati kramp veliko bolj v zemljo in dušo, da bomo zidali dober dom slovenski Koroški.

Tako je bilo naše zborovanje. Polno petja in vnetih besed in dobrih misli, obiskano od naših gostov od blizu in daleč, saj je prišel z Dunaja celo g. predsednik Slovenskega krožka in iz Sušaka ob morju naš prijatelj profesor Bujanj. In komu se imamo najbolj zahvaliti, da se je vse tako lepo dovršilo? G. županu Prangarju, ki je dal prostore in kuhinjo na razpolago. Niso zastoj par dni peli študenti največ tisto: Prangar je duša naših ljudi! In njegova hčerka Hanca naj bo posebej pohvaljena, saj nam je oskrbela prenočišča, da smo spali kot v nebesih. Pa kuharice, boljši so kuhale kot vsaka v mestu. Saj pravim, presneto težko smo šli od Prangarja in v nas je bila ena misel: srečna občina, ki ima takega župana kot je Prangar!

Naj omenimo še oko postave? Korektno je sedelo za mizo in notiralo naše besede in vidiralo naše legitimacije. Korektno, zato hvala mu!

Minuli so dnevi počitnic, dijaki se vračajo v skrb in težave, v vseh pa ostane lep in svetel spomin na dneve pri Prangarju v Zmotičah.

širnejšemu delokrogu, ki nosi včasih v sebi veliko odgovornost. In če ni za njimi naraščaja, ki je že vajen društvenega dela tudi iz prakse in ne samo iz gledanja in poslušanja, mora nastati v društvu nekaka kriza, mrtvilo. Tedaj se mora zopet vzbujati in oživljati, kar ni vedno prijetno in lahko.

Zato bodi važna skrb naših društvenih odborov, da se v društvu dovaja vedno novih sil in mladih moči, ki naj društveno telo prenovijo in ozdravijo kot sveža kri v našem telesu.

Slovenski krožek na Dunaju stopa z letošnjo jesenjo v svoje tretje poslovno leto. Kdor pozna težkoče, ki se stavijo takšnemu društvu kakor je Slovenski krožek, na pot, ta se mora čuditi velikemu delu, katerega je krožek izvršil v tem razmeroma jako kratkem času. Društvo ima več agilnih odsekov, pevski zbor, lastno knjižico, slovensko nedeljsko šolo, prireja izlete, stalne nedeljske sestanke in plese, tako da lahko tekmuje z marsikaterim društvom, ki ima že starejše tradicije. Žal pa je vse to delo le plod neumorne požrtvovalnosti nekaterih agilnih posameznikov, ne pa zasluga celokupnega članstva, niti celega tistega dela članstva, ki bi to moralo smatrati za svojo moralno dolžnost in takorekoč za svoj privilegij. Krožkovi uspehi pa bi bili še lepši, ako bi poleg celokupnega članstva pomagali tudi vsi ostali Slovenci, kar jih je na Dunaju in v bližini. Zato bodi ob vstopu v tretje poslovno leto naš najbližji cilj to, da spravimo v društvo vse, kar je na Dunaju našega. Apeliramo torej na vse krožkarje, da spravijo vse znane rojake v Krožek; pa tudi druge Slovence na Dunaju, do katerih dojde ta apel, pozivamo, da vstopijo v Slovenski krožek in o priliki nedeljskih sestankov, ki se vrše v društveni dvorani hotel Fuchs, XV., Mariahilferstrasse 138, od 19. ure dalje. —č.

Globasnica. („Prisega o polnoči.“) Ugodnosti rozalskega žeganja je znalo izrabiti izobraževalno društvo, ki je uprizorilo lepo kmetško igro „Prisega o polnoči“ od Manice Komanove. Naval je bil takšen, kakor da se igra naša koroška narodna „Miklova Zala“. Dvorana je bila natlačena, vladala je velika napetost, ker ima igra že mnogo obetajoč naslov, poleg tega pa so globaški igralci vsled dolgotrajnega resnega delovanja že tako izvežbani, da vsako prireditev, ki se je lotijo, kolikortoliko srečno izpeljejo. Nekaj igralskega talenta je v vsakemu človeku, ki ga je pa treba dvigniti, zakaj mojster še nobeden ni padel iz nebes. Naši igralci se ne morejo šolati z obiskovanjem predstav v Celovcu ali Ljubljani, zato pa naj prav pridno posečajo sosedne gledališke prireditve. Če pravijo, da pride vera od poslušanja, tako se vzbudi in utrdi igralski talent potom gledanja. In Globašani so tudi to pot pokazali, da zaslužijo ono zanimanje in hvalo, ki se jim izkazuje. Občinstvo je kljub prenapolnjeni dvorani in vročini, ki je vladala v njej, sledilo od prizora do prizora z napetim navdušenjem. V zadnjem prizoru četrtega dejanja, ko se na odru obesi prevarani Pavle, se je polastila gledalcev neka smrtna groza, ker gotovo dozda še velika večina ni videla obešenca z lastnimi očmi. Na splošno je bila igra zelo dobro igrana, za kar gre zahvala režiji g. Cirgoja in požrtvovalnim igralcem. Ni mala reč, delati od zore do mraka v gozdu ali na polju, potem pa se udeleževati vsak drugi večer še igralnih vaj. Glavno pri tej igri, da tako vleče in ugaja, je to, da je domača, kmetška in priprosta. Pisateljica je naslikala in podala kmetško življenje takšno, kakršno je v resnici, brez pretiravanja in olepšav z vso tisto njegovo robotostjo in sirovostjo, pa tudi z ono mehko in lahko miselnostjo. Ona ne hvali in ne prikriva kmetških grehov in slabosti, temveč nas čisto mirno postavi pred zrcalo, češ, taki smo — in to je tista privlačna sila, ki tako vleče pri tej igri. Zeleti bi bilo, da bi šli Globašani s to igro gostovat. — Minula je lepa solčna jesenska nedelja in z njo rozalsko žeganje, ki bi se smelo bolj upravičeno nego oni „Jauntaler Kirchtage“ imenovati „Podjunsko žeganje“. Žeganje, to je zadnji akord, ki nam je še ostal in ki še ni izzvenel od nekdanje tako mogočne kmečke poezije. Vam, Globašani, pa smo iz srca hvaležni, da ste nas sprejeli in razvedrili s tako lepo igro. Nekoliko smo se pač pojezili, ker se je igra začela šele po enourni zamudi;

srbele so nas pete, ker sta se tam na mizi tako zapeljivo svetili harmonika in gosli. Sedaj je zopet vse v redu, ker ste obljubili, da bo prihodnjič drugače. Tedaj na svidenje! In ko bo zopet kaj na vašem odru, pa povejte!

GOSPODARSKI VESTNIK

Sadni sejem v Ljubljani, ki se vrši od 19. do 24. oktobra na prostoru Ljubljanskega velesejma, vzbuja splošno zanimanje in utegne privabiti vse polno interesov in kupcev. Sejem bo bogato založen s prvovrstnim sadjem, poglavitno seveda z zimskimi namiznimi jabolki naših najboljših vrst. Zastopani bodo s svojimi pridelki vsi večji producenti mariborske in ljubljanske oblasti. Povabljeni so pa tudi trgovci in kupci, da se udeležijo te ugodne prilike za nakup potrebnega namiznega sadja.

Beljaške tržne cene. Zelenjave: beli ohrovt 30, rdeče zelje 30, zelje 50, cvetača 150, kole-raba 10, korenje 50, pesa 40, glavna solata 15, zelen grah 100, čebula 60, česen 140, paradiznik 80, buče 20, hren 360, peteržil 80, krom-pir 14, namizna jabolka 70, namizne hruške 90 g, grozdje 2,20 S za kg. Goveje meso 3,40, telečje 3,60, svinjsko 4,20, prekajeno 4,80 S, češplje 80, borovnice 50, brusnice 90, sladko mleko 42 g, sladka smetana 4, kislja 2,40, čajno maslo 6,40, maslo za kuhno 5,20, skuta 1,20, strd 6 S. Jajce 20 g. — Posredovalnica za živino objavlja naslednje cene, ki so bile za kg mesa v celovski in beljaški klavnici: voli 3,10 do 3,40, telice 3—3,20, mlade krave 2,80—3, starejše krave 2,60—2,80, pitani biki 2,80—3, klobasarice 2,60—2,80, drobnica 2,10—2,50, mesne svinje (žive dobavljene) 3—3,10, mesne svinje (mrtve dobavljene) 3, teleta 2,80—2,90 šilingov.

Borja. D u n a j, 8. X. 1929. Dinar 0,1251; lira 0,3718; nemška marka 1,6920; češka krona 0,2101; francoski frank 0,2784; švicarski frank 1,3705; dolar 7,0985.

RAZNE VESTI

Drobne vesti. Da se čuva mir pri pohodih Heimwehra, ki so se vršili 29. sept. v Mödlingu, Stockeravu, Zwettlu in Pöchlarnu pri Dunaju, je imela nižjeavstrijska vlada na razpolgo: oddelek kolesarjev, švadrono dragonskega polka, oddelek strojnic, oddelek pionirjev, par pešadijskih polkov, orožništvo in policijo. Vse to je stalo državo približno 8 milijard K, ki jih morajo odšteti davkoplačevalci za nepotrebne parade. Za nič in zopet nič. Zelo drago pridejo take demonstracije avstrijskemu prebivalstvu. Za povzdigo gospodarstva pa ni denarja. Vsak davkoplačevalec je lahko vesel, da imamo ljudi, ki znajo državo puliti. — 2. t. m. je praznovala družba Ravag 5letnico svojega obstanka. V tem času ima 360.000 radio naročnikov. — Justično ministrstvo namerava prideliti vsaki orožniški postaji fotografični aparat. — Preteklo zimo je zmrznilo na Dunaju 42.000 dreves, ki predstavljajo vrednost 180.000 S. — Italija: Cesare Rossi, ki je bil udeležen pri umoru poslanca Mateotija ter je obdolžil soudeležbe tudi Mussolinija, in je pozneje hotel priti do denarja na nepošten način, je bil obsojen na 30 let ječe. — S 1. oktobrom je na južnem Tirolskem prenehala dvojezičnost.

Hranilnica in posojilnica

pri Devici Mariji na Jezeru v Prevaljah, r. z. z n. z., Mežiška dolina, Jugoslavija

se priporoča vsem,

ki imajo trgovske zveze z Jugoslavijo, za vsakovrstne denarne transakcije. Prejema tudi od vsakogar hranilne vloge v dinarjih in šilingih in nudi najugodnejše obrestovanje. Ker je zavod zadruga z neomejenim poroštvom, je denar popolnoma varno naložen.

Uraduje se dnevno.

Na vprašanja se odgovarja brezplačno.

**Originalno Melotte-jevo
brabantsko oralo**

Izborna oralna priprava za naprednega poljedelca. Ceniki zastopnik. Ugodno plačilo na obroke.

**MELOTTE-WERKE
WIEN IV., MAYERHOF GASSE 16**

Zastopnik: **Valentin Lussnig**, posestnik, Nova vas, P. Föderlach

**Izšla je Blasnikova
Velika Pratika**

za navadno leto 1930,
ki ima 365 dni.

VELIKA PRATIKA* je najstarejši slovenski koledar, ki je bil že od naših pradedov najbolj upoštevan in je še danes najbolj obrajtan.

V „Veliki Pratici“ najdeš vse, kar človek potrebuje vsak dan: Katoliški koledar z nebesnimi, solničnimi, luninimi, vremenskiimi in dnevnimi znamenji; — solnične in lunine mrke; — lunine spremembe; — koledar za pravoslavne in protestante; — pošne določbe za Jugoslavijo; — lestvice za kolke na menice, pobotnice, kupne pogodbe in račune; — konzulate tujih držav v Ljubljani in Zagrebu; — vse sejme na Kranjskem, Koroškem, Štajerskem, Prekmurju, Medžmurju in v Julijski Benečiji; — pregled o koncu brejosti živine; — tabelo hektarov v oralih; — popis vseh važnih domačih in tujih dogodkov v preteklem letu; — tabele za računanje obresti; — življenjske važnih in odločilnih oseb s slikami; — oznanila predmetov, ki jih rabl kmetovalec in žena v hiši.

VELIKA PRATIKA* se dobi v vseh večjih trgovinah in se lahko naroči tudi pismeno pri založniku:

tiskarni J. Blasnika nasl. d. d. v Ljubljani.

Domači denarni zavod
Hranil- in posojilnica v Pliberku
r. z. z n. z.

uraduje za stranke v torkih in petkih od 9.—12. in od 13.—16. ure, v sobotah od 8.—14. ure

V tem času se: Sprejemajo hranilne vloge, prošnje za pristo in posojila, obresti posojil, izplačujejo vloge in posojila • Posojila se dajejo na osebno poroštvo in na zastavo nepremičnin in premičnin • Dovoljujejo in odvarjajo se tekoči računl • Izvršuje se inkaso terjatev • Posreduje se nakup in prodaja valut in vrednostnih papirjev • Posreduje se prodaja in nakup kmetijskih pridelkov in potrebin • Dajeje se vsakovrstne informacije

Varno naložen denar, ker je zadruga z neomejenim poroštvom in je izključena vsaka spekulacija

RAZPIS NAGRADE
(Nobena loterija)
REWHCS TSI GNAFNA RELLA

Vsak je dobitelj!

Za pravilno rešitev zgoraj navedenega pregovora smo razpisali naslednje dobitke:

1. dobitke:	eno motorno kolo
2.	ena moška ali spalna soba
3.—5.	tri perline opreme
6.	en radio-aparat
7.—10.	štiri gramofoni
11.	en šivalni stroj
12.—16.	pet koles
17.	ena orig. olinjata slika z okvirjem
18.—27.	deset namiznih stoječih ur
28.—50.	trindvajset žepnih ur

in velika množina različnih tolažilnih dobitkov v mikavni izdelavi.

VSAK, ki nam pošlje pravilno rešitev, **JE DOBITELJ!**

Tolažilne dobitke razdelimo sami. Glavni dobitki se razdelijo pod nadzorstvom notarja. Malenkostne razpošiljalne stroške nosi prejemnik. Vpošiljatev rešitve Vas do ničesar ne obvezuje, samo da se nam mora poslati ta nemudoma. Za odgovor priložite znamko. Pišite le danes na:

Erich Planker — Versand, A 110 Wien — 40 Postfach